

Kayla Wenc

“Sport”

Esencja Softballu: sportu łączącego jedność, umiejętności i strategię.

Sport jest częścią moich szkolnych zajęć w USA jak również moją pasją. W szczególności bardzo lubię grać w softball. Mam 15 lat i od 3 lat gram w tą bardzo dynamiczną i strategiczną grę. Moje osiągnięcia to wygranie 2 mistrzostw międzyszkolnych, które wniosły ogromną dumę i zadowolenie w moje serce. Softball to fascynująca, zespołowa gra wymagająca strategii, szybkości i precyzji, będąca zarówno wspaniałą zabawą dla dzieci i młodzieży w każdym wieku.

Zacznę od wyjaśnienia technicznego tej urzekającej, rozrywkowej a tym samym bardzo złożonej i wymagającej psychicznie oraz fizycznie gry. Softball pochodzi z Chicago, mojego pięknego miasta w którym się urodziłam i mieszkam. Jest to gra podobna do baseballu, ale grana większą piłką z użyciem grubszej pałki na mniejszym boisku. Dwie drużyny złożone z 9 zawodników w czasie 7 innings rywalizują ze sobą. Drużyna atakująca odbija piłkę rzuconą od dołu (kluczowa różnica od rzucania piłki w baseballu). Celem gry w softballu jest zdobycie jak największej liczby punktów poprzez przebiegnięcie wszystkich baz i dotarcie do bazy domowej. Każde przebiegnięcie bazy liczone jest jako jeden punkt.

Moja pasja i zainteresowanie softballem zaczęło się od codziennej praktyki szkolnej. Będąc dziewczyną nie mogę grać z koleżankami w baseball – który jest sportem męskim. Softball daje mi poczucie dyscypliny, punktualności, wolności fizyczno-psychicznej która wymaga tym samym koordynacji wzrokowo-ruchowej, psychologii zrozumienia gry, przeciwnika oraz bycia w stałej dobrej formie. Ta gra to dla mnie rozrywka pod gołym niebem jak i poważna dyscyplina sportowa wymagająca mojej bardzo dobrej komunikacji i współpracy z drużyną, trenerem i przeciwnikiem. Osobiste osiągnięcia i wygrane w softball jak również samo istnienie tego sportu w

moim codziennym amerykańskim życiu, otaczającym mnie w szkole, telewizji na olimpiadach nappełniło mnie dużym zainteresowaniem i głębokim poczuciem większej wiedzy. W poszukiwaniu kobiet związanych z tym sportem moją ogromną uwagę przykuła Cat Osterman, jest ona moją wielką inspiracją z wielu poniższych powodów. Cat Osterman jest złotą i srebrną olimpijską medalistką w softballu, ogłoszona 3 razy w USA graczem roku, Pro fastpitch All-Star, 4 time All American. Jest kobieta grająca w softball przez 28 lat na najwyższych rankingach tej dyscypliny. Kobieta wysoka bo mająca 6.3'-190.5 cm wzrostu, leworęczna odbijając piłkę z niemożliwą szybkością 70 mil na godzinę. Oddana, wykazująca się ogromną techniką, szybkością, zaparciem, dedykacją, miłością do gry jak i ciężka praca i wyrzeczeniami. Ona to oto podbiła moje serce jak również miliony innych ludzi, kobiet i dziewcząt. Jest kobietą wysoko wykształconą w psychologii, żona, matka, sportowcem, wzorem osoby i siły psychiczno-fizycznej. Grała lewą ręką, będąc bardzo wysokim graczem jest przykładem zwycięstwa i pokonywania przeszkód życiowych i osobistych. Pokazując światu że nie ma rzeczy niemożliwych, Cat jest dla mnie przykładem, wzorem życia i zachowania sportowo osobistego – na i poza boiskiem. Jej talent i poświęcenie jest imponujące, jej osiągnięcia magiczne i inspirujące tym samym prawdziwe i ciężko wypracowane. Czuje głębokie przywiązanie do Cat Osterman, ja również jestem osoba zdyscyplinowana, oddana, zrównoważona, rozumiejącą cel i osiągnięcie zwycięstwa poprzez niedosypianie, późne próby i gry, dietę i ćwiczenia mentalne oraz fizyczne. Bycie częścią gry, drużyny, spotkań z młodzieżą jest dla mnie bardzo ważne, daje mi to poczucie przynależności, dyscypliny, dystansu, respektu i wolności psychiczno-fizycznej. Przez sukces i osiągnięcia doceniam swój talent i ciężką pracę.

Uważam że softball na zawsze powinien być jedną ze sportowych dyscyplin istniejących na olimpiadach. W 2016 softball powrócił oficjalnie do grona sportów olimpijskich. Mam nadzieję że rok 2024 zostanie ogłoszony Rokiem Softballu w czasie Olimpiady w Paryżu. Sport to emocje, softball dla mnie to radość i szybkie tętno, szybko płynąca w żyłach krew, to adrenalina i moc. Moc, pasja i miłość do gry którą mogę dzielić z rodziną, drużyną, znajomymi i kibicami.

Moja wizją wyobrażenia sobie igrzysk za 100 lat to oczywiście w pełni technologicznie sformułowany softball. Widzę, pełne zaprogramowanie ochrony ciała graczy, mianowicie pokrycie ziemne stworzone z materiału odczuwającego nacisk, szybkość i ruch. Wyobrażam sobie ochraniacze graczy nakładające się automatycznie na daną część ciała w związku wycucia upadku, szybkiego ruchu – pomyślcie o masce i kombinezonie Iron Man, mówię tutaj o ulepszonej wersji tego bohatera. W softball liczy się szybkość i precyzja, więc musimy tutaj również mieć wyniki szybkości odbicia piłki, siły odbicia oraz wyniki gry i graczy wyświetlane na żywo, w powietrzu nie na ekranach. Wyobrażam sobie piłkę wypełnioną substancją lekką, rejestrująca każde odbicie i szybkość tego odbicia oraz pałkę która jest niezniszczalna. Stroje graczy powinny mieć jaskrawe kolory zmieniające swoje tony w zależności od naświetlenia. Trybuny powinny mieć wyregulowany, mieć ten sam dystans, czyli wszyscy kibice powinni siedzieć w tej samej odległości od boiska. Drony lub podobna sztuczna inteligencja zadba o to że nikt nie będzie czuł się głodny lub spragniony na trybunach. Gracze przez swoje wygenerowane kombinezony będą cały czas czuć siłę pozytywnych emocji. Igrzyska będą w pełni bezpieczne i monitorowane przez sztuczną inteligencję, przekazywane na żywo na cały świat i galaktykę. Myślę że za 100 lat będziemy mieć już mieszkańców na innych planetach, a może nawet jest możliwe połączenie tej gry z innymi wersjami życia. Mogłoby to wprowadzić ciekawy aspekt nowych reguł i akceptacji. Wyobrażam sobie softball na igrzyskach grany w bardzo uczciwych warunkach, wszystkie grupy wiekowe, bez dyskryminacji i nacisku. W sporcie powinniśmy czuć się wolni i wyzwoleni.

Mam nadzieję że AI, czyli sztuczna inteligencja w tym nam pomoże. W przyszłości mam nadzieję że gra w softball będzie w pełni dostępna i osiągalna dla wszystkich zainteresowanych tym pięknym sportem. Kibicuje polskim olimpijczykom jak i wszystkim biorącym udział w igrzyskach 2024. Mam nadzieję że będę mogła odwiedzić Paryż w czasie przygotowań do tej wielkiej okazji, w tym czasie będą z rodzina w Polsce na wakacjach. Co roku spędzam wakacje z młodszym bratem i rodzicami podróżując po Polsce i Europie. Moim spełnionym życzeniem było by na żywo poczuć tętno miasta światła i miłości którym jest Paryż. W lecie po ukończeniu 8 klasy szkoły podstawowej, amerykańskiej i polskiej, rozpocznę naukę w High School, czyli szkołę średnią wraz z

kontynuacją gry w mój ukochany softball. Celem jest ulepszyć własną grę i siebie, nie przestawać szukać inspiracji i inspirować innych. Pragnę zachęcić mojego młodszego brata do gry w ten super sport, chociaż jak na razie woli piłkę nożną!. Softball to esencja sportu a esencja softballu to jedność, umiejętność i strategia. Życzę sobie i wam wspaniałych sportowych przeżyć i wrażeń.